

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้บัญญัติอำนาจและหน้าที่ว่าด้วยเรื่อง การปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัยไว้ในมาตรา 18 ที่ว่าด้วยเรื่องอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ โดยมีบทบาทที่สำคัญของสภามหาวิทยาลัย คือ การกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ เพื่อเป็นการกำหนดเป้าหมายและทิศทางของมหาวิทยาลัย ดังที่ ภาวิช ทองโรจน์ (2555 : 3-5) กล่าวว่า สภามหาวิทยาลัยเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ฝ่ายบริหารนำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยในทุก ๆ ด้าน เริ่มตั้งแต่การกำหนดทิศทาง กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ วางเป้าหมาย และกำกับดูแลการดำเนินการของคณะบริหารให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ขององค์กรและให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษา นอกจากนี้ ยังต้องสนับสนุนการดำเนินงานของฝ่ายบริหารให้บรรลุเป้าหมายที่ตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้ สภามหาวิทยาลัยจึงทำหน้าที่เป็นตัวแทนสังคมที่กำกับดูแลให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่สังคมได้มอบหมาย เป็นเสมือนรอยต่อหรือจุดเชื่อมระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคมภายนอก ที่จะสะท้อนความต้องการจากสังคมจากภายนอกเข้ามาสู่มหาวิทยาลัย และดูแลให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น สภามหาวิทยาลัย จึงเป็นองค์กรสูงสุดในมหาวิทยาลัย มีหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปอย่างถูกต้อง รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานของฝ่ายบริหารให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ตามแผนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยอำนาจและหน้าที่ที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

จากที่สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ทำให้สภามหาวิทยาลัยต้องตระหนักในการกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารให้บรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ดังที่สถาบันคลังสมองของชาติ (2554 : 1) ได้สรุปคำกล่าวของ ศาสตราจารย์ นพ.วิจารณ์ พานิช ในการสัมมนาเรื่อง สภามหาวิทยาลัยกับบทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของ

มหาวิทยาลัย ไว้ว่า ความสำคัญของสภามหาวิทยาลัยที่เป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่กำกับดูแล การดำเนินการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นอยู่อย่างถูกต้อง รวมทั้งตระหนักถึงการทำหน้าที่สภามหาวิทยาลัยมีตามที่สังคมและประเทศชาติมุ่งหวัง โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่ดีเป็นสำคัญ ซึ่งบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของ สภามหาวิทยาลัย คือ การกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์เพื่อเป็นการกำหนดเป้าหมายและทิศทางของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานของฝ่ายบริหารให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามแผนกลยุทธ์ที่กำหนด เพื่อมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมประเทศโดยรวม

ดังนั้น สภามหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดนโยบาย เป้าหมายและทิศทางของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งสนับสนุนการการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาให้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การบริหารงานของสภามหาวิทยาลัยที่ผ่านมา พบว่า มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการกำกับติดตามหลายประการ ดังที่ สถาบันคลังสมองของชาติ (2554 : 6) กล่าวว่า การที่สภามหาวิทยาลัยก้าวทำงานฝ่ายบริหาร สภามหาวิทยาลัยไม่ทำหน้าที่กำกับดูแล สภามหาวิทยาลัยถูกฝ่ายบริหารกำกับ ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนตามกรอบและแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ และสภามหาวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยกำกับต้องทำงานแตกต่างจากมหาวิทยาลัยของรัฐ อันเนื่องมาจากกรอบและแนวปฏิบัติให้ความเป็นอิสระมากกว่า สอดคล้องกับแนวคิดของ เปรี๊อง กิจรัตน์ภร (2554 : 2) ที่กล่าวว่า ปัจจุบัน สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับดูแล (Governing Board) มีกฎหมายให้สภามีอำนาจและบทบาทมากขึ้น ทั้งในด้านการกำหนดนโยบาย การกำกับดูแล การบริหารจัดการ การออกข้อบังคับ ตลอดจนการสรรหาผู้บริหาร โดยเฉพาะอธิการบดี

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงมีแนวคิดในการแก้ปัญหาดังที่ สถาบันคลังสมองของชาติ (2554 : 11) กล่าวว่า ควรได้มีการศึกษาสภาพ ปัญหา และประสิทธิภาพการทำงานระหว่างฝ่ายกำกับและฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถนำมาเป็นกรอบในการดำเนินงาน และแก้ปัญหาดัง ๆ ที่เกิดขึ้นและทำให้เกิดประโยชน์ต่อระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้สูงสุด อีกทั้งเพื่อให้มหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการสร้างเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การคัดเลือกตัวป้อนที่มีคุณภาพที่จะไม่ทำให้เกิดปัญหาความเสมอภาค การดำเนินงานเพื่อรักษาบุคลากรในปี 2015 และการสร้างทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งได้ตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบในการนำความรู้สู่สังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ดังนั้น สภามหาวิทยาลัย จึงได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและให้ความเห็นชอบทิศทางและนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ทั้งด้านการกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยและงานด้านอื่น ๆ เพื่อให้การดำเนินงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

เมื่อวันที่ 21-22 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ณ ห้องประชุมเคียงฟ้า ชั้น 2 โรงแรมอิมพีเรียล ภูเก็ต ฮิลล์ รีสอร์ท อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ สภามหาวิทยาลัย จึงได้ประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อร่วมกำหนดนโยบายสภามหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยให้มุ่งสู่ทิศทางที่วางไว้ โดยกำหนดนโยบายสภามหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจนทั้ง 9 ประการ ดังนี้ (สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2555 : 4)

1. ส่งเสริม สนับสนุน สืบสานและพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการอยู่ร่วมกันแบบกัลยาณมิตรของบุคลากรในมหาวิทยาลัย
2. สนับสนุนและกำกับการบริหารจัดการกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยในอำนาจและหน้าที่ มาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547
3. ส่งเสริม สนับสนุนการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำตามมาตรฐานสากล โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศและนานาชาติ
4. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผน และการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยตามพันธกิจทุกด้าน เพื่อให้บรรลุผล ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
5. ส่งเสริม สนับสนุนให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว
6. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและพัฒนาท้องถิ่น
7. ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตบัณฑิต และพัฒนาครู ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ

8. ส่งเสริมการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร รวมทั้งระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

9. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ระดับคณะวิชาที่มีสภาวิชาชีพรับรอง หากมีความพร้อมและความจำเป็น จะจัดตั้งคณะวิชาอื่นให้รวมเป็นคณะที่มีลักษณะของศาสตร์เดียวกัน

การกำหนดนโยบายในการดำเนินการบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ดังกล่าว ส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้ตระหนักและนำไปใช้เป็นแนวทางการบริหารและให้ทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยได้ยึดเป็นแนวปฏิบัติ แต่การประเมินคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย ก็เป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ ดังที่ คมพล สุวรรณภู (2553 : 4) กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดตัวชี้วัด “ระดับคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย และการถ่ายทอดเป้าหมายจากสภามหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษา” เป็นตัวชี้วัด ที่ 1 และ 2 ในคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีการลงนามร่วมกันระหว่างผู้แทนของ ก.พ.ร. กับผู้แทนของมหาวิทยาลัยและผู้แทนจากสภามหาวิทยาลัย โดย ก.พ.ร. จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่ และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย

ดังนั้น การนำนโยบายสภามหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อให้สามารถสนองตอบนโยบายได้เป็นอย่างดี นั่นคือ การให้บุคลากรทุกคนในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการนำนโยบายที่กำหนดไปปฏิบัติได้จริง จึงจะทำให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัตินั้นสำเร็จได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ แต่การที่นโยบายของสภามหาวิทยาลัยจะมีการนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงหรือไม่นั้น ถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพการบริหารงานของฝ่ายบริหารอันเป็นประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากนโยบายการดำเนินการบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ทั้ง 9 ประการ ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด “ระดับคุณภาพของการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย และการถ่ายทอดเป้าหมาย จากสภามหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษา” ประกอบกับ เพื่อให้ฝ่ายบริหารมีข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ปรับปรุงการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรต่อการนำนโยบายสภามหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการพิจารณา ปรับปรุง แก้ไขและใช้เป็นแนวทางในปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ

นโยบายของสภามหาวิทยาลัยตามความเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อการนำนโยบายสภามหาวิทยาลัย
สู่การปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรต่อการนำนโยบายสภามหาวิทยาลัย
สู่การปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยจำแนกตามเพศ สถานภาพบุคลากร
ประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของบุคลากรต่อการนำนโยบายสภามหาวิทยาลัย
สู่การปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีความพึงพอใจต่อการนำนโยบาย
สภามหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมในระดับมาก
2. บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีเพศ สถานภาพบุคลากร
ประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการนำนโยบาย
สภามหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปี พ.ศ. 2557
จำนวนทั้งสิ้น 1,060 คน ประกอบด้วย บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 661 คน และบุคลากร
สายสนับสนุน จำนวน 399 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปี พ.ศ. 2557
จำนวน 285 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการไต่ตารางกำหนดขนาด
กลุ่มตัวอย่างของประชากรตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) ที่ระดับ

ความเชื่อมั่น 95% โดยผู้วิจัยดำเนินการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) ได้จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 178 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 107 คน

2. ระยะเวลาการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิจัยในปีการศึกษา 2557 ใช้ระยะเวลาในการทดลองทำการวิจัย โดยดำเนินการลงพื้นที่เก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557

3. สถานที่การวิจัย

คณะ สำนัก ฝ่ายและกอง ศูนย์ และหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

4. ตัวแปรการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 สถานภาพบุคลากร ได้แก่

- 1) บุคลากรสายวิชาการ
- 2) บุคลากรสายสนับสนุน

2.1.3 ประสบการณ์การทำงาน ได้แก่

- 1) น้อยกว่า 5 ปี
- 2) 5 ถึง 10 ปี
- 3) มากกว่า 10 ปี

2.1.4 ระดับการศึกษา ได้แก่

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- 3) ปริญญาโท
- 4) ปริญญาเอก

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการนำนโยบายสภา

มหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

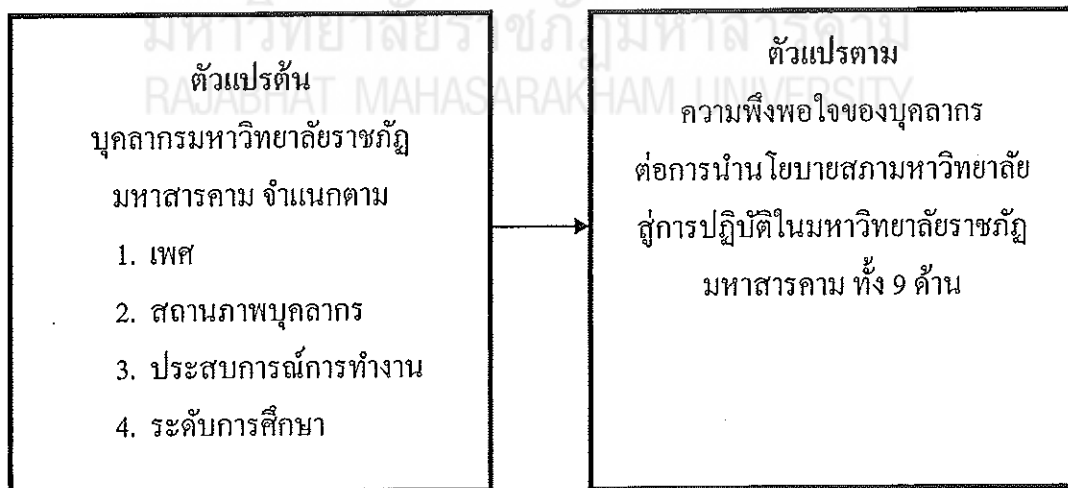
5. เนื้อหาการวิจัย

จากนโยบายสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ทั้ง 9 ประการ ผู้วิจัยจึงนำเนื้อหา มาประยุกต์เป็นเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นจำนวน 9 ด้าน (สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 2555 : 4) ดังนี้

- 5.1 ด้านวัฒนธรรมองค์กร
- 5.2 ด้านการบริหารจัดการกิจการทั่วไป
- 5.3 ด้านการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำตามมาตรฐานสากล
- 5.4 ด้านแผนพัฒนามหาวิทยาลัย
- 5.5 ด้านมหาวิทยาลัยสีเขียว
- 5.6 ด้านการวิจัย
- 5.7 ด้านการผลิตบัณฑิต และพัฒนาครู
- 5.8 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร
- 5.9 ด้านการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ระดับคณะวิชาที่มีสาขาวิชาชีพรับรอง

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นไปในลักษณะที่ดีเป็นไปในทางบวก มีความสุขสบาย เมื่อบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้รับการตอบสนองจากการนำนโยบายสภามหาวิทยาลัยทั้ง 9 ด้านไปปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2. บุคลากร หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการที่ปฏิบัติงานสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในปี พ.ศ. 2557 โดยจำแนกเป็น บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุน

2.1 บุคลากรสายวิชาการ หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามตรา 18 (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา 65/2 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.2 บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามตรา 18 (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา 65/2 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ลูกจ้างประจำ ตามระเบียบการคลัง ว่าด้วย ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537 และพนักงานราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย พนักงานราชการ พ.ศ. 2547 สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3. นโยบายสภามหาวิทยาลัย หมายถึง นโยบายที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้กำหนดเป็นกรอบทิศทางงานดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในการกำกับ ขับเคลื่อน ควบคุม และตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วย

3.1 ด้านวัฒนธรรมองค์กร หมายถึง แบบแผน ระเบียบปฏิบัติของบุคคลในองค์กรที่ประพฤติปฏิบัติไปในแนวเดียวกัน ซึ่งกำหนดขึ้นตามความเชื่อและค่านิยมของบุคคลในองค์กร โดยเป็นการสร้างความเข้าใจ ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรให้เรียนรู้ซึ่งกันและอยู่ร่วมกันแบบกัลยาณมิตร จนสะท้อนออกมาให้เห็นเป็นวัฒนธรรมองค์กร ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการส่งเสริม สนับสนุน สืบสานและพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการอยู่ร่วมกัน แบบกัลยาณมิตรของบุคลากรในมหาวิทยาลัย

3.2 ด้านการบริหารจัดการกิจการทั่วไป หมายถึง การจัดระบบการดำเนินงานให้มีทิศทางนำไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น มีการกำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งยังสนับสนุนและแสวงหาวิธีการ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับพันธกิจที่กำหนดไว้ ซึ่งการบริหารจัดการจะมีผลให้ระบบการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและนำไปสู่การพัฒนาและแข่งขันได้ ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการสนับสนุนและกำกับการบริหารจัดการกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย ในอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

3.3 ด้านการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำตามมาตรฐานสากล หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมีแนวทางส่งเสริมสนับสนุนเพื่อสร้างเครือข่ายของมหาวิทยาลัยร่วมกับ มหาวิทยาลัยหรือองค์กร ในต่างประเทศ ตลอดจนสนับสนุนคณาจารย์และบุคลากร ให้มีคุณภาพ มีการปรับตัวทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนพัฒนาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาให้มีความเป็นสากล พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมสนับสนุนการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำตามมาตรฐานสากล โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศและนานาชาติ

3.4 ด้านแผนพัฒนามหาวิทยาลัย หมายถึง แผนระยะยาวที่เป็นกรอบแนวคิดสำคัญของมหาวิทยาลัยที่ใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้ เป็นไปตามทิศทางเป้าหมายได้อย่างต่อเนื่อง บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพสูงสุด เช่น แผนพัฒนาด้านการศึกษา ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปะและ วัฒนธรรม ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผน และการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยตามพันธกิจทุกด้าน เพื่อให้บรรลุผลให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.5 ด้านมหาวิทยาลัยสีเขียว หมายถึง มหาวิทยาลัยที่มีการพัฒนาระบบการ จัดการสภาพภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมที่ดี ให้ความสำคัญกับการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการส่งเสริมบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการจัดการและดำเนินกิจกรรมตามโครงการให้เป็น มหาวิทยาลัยสีเขียว ตลอดจนมีการติดตามผลอย่างจริงจังด้วย ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการส่งเสริม สนับสนุนให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

3.6 ด้านการวิจัย หมายถึง การเปิด โอกาสให้คณาจารย์และบุคลากร ได้จัดทำ ผลงานทางวิชาการที่มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการวิจัย โดยเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ ใหม่หรือต่อยอดองค์ความรู้เดิม สามารถพึ่งพาตนเอง ได้ตามศักยภาพของตน เพื่อเป็นการเพิ่ม จิตความสามารถของคณาจารย์นำไปพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนได้ ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและพัฒนาท้องถิ่น

3.7 ด้านการผลิตบัณฑิต และพัฒนาครู หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุน บัณฑิตและครูให้มีการพัฒนาทักษะทั้งด้านวิชาชีพและวิชาการเพื่อให้ได้บัณฑิตและครูที่มี คุณภาพ โดยมีกระบวนการคิด การจัดการ และประยุกต์ใช้ความรู้ มาใช้ในการแก้ปัญหา ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการส่งเสริม สนับสนุน การผลิตบัณฑิต และพัฒนาครู ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานทั้งใน ด้านวิชาการและวิชาชีพ

3.8 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร หมายถึง การมีระบบ การช่วยเหลือสนับสนุนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยตามสาขาวิชาชีพ ให้มีการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพด้านต่าง ๆ มีการจัดการความรู้ที่เหมาะสม ตลอดจน ช่วยผลักดันให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยสามารถสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ให้เกิด ความก้าวหน้าในวิชาชีพตามสายงานที่ปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพคู่องค์กรตลอดไป ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร รวมทั้งระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

3.9 ด้านการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ระดับคณะวิชาที่มีสภาวิชาชีพรับรอง หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ระดับคณะวิชาที่มีลักษณะของศาสตร์ เดียวกันให้มีความเป็นอิสระคล่องตัวในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องยึดถือ ตามความพร้อม ความจำเป็น และหลักเกณฑ์ที่สภาวิชาชีพรับรอง เพื่อประโยชน์ในการดำเนิน ภารกิจตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ดังที่ นโยบายสภามหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีการ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ระดับคณะวิชาที่มีสภาวิชาชีพรับรองหากมีความ พร้อมและความจำเป็น จะจัดตั้งคณะวิชาอื่น ให้รวมเป็นคณะที่มีลักษณะของศาสตร์เดียวกัน

4. การนำนโยบายสภามหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติ หมายถึง ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง นำนโยบายสภามหาวิทยาลัยทั้ง 9 ด้าน ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 ไปปฏิบัติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลและสารสนเทศแก่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการกำกับ ขับเคลื่อน ควบคุม และตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้กำหนดไว้
2. เป็นข้อมูลและสารสนเทศแก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรของมหาวิทยาลัยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้กำหนดไว้
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูล ในการวางแผนเกี่ยวกับการนำนโยบายสภามหาวิทยาลัยไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อบุคลากรและมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม